

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 5'50 mesečno, četrtletno K 16'50.

Če si pride naročnik sam v upravništvo po list: Mesečno K 5'— Inzerati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik po 4. uri popoldne z datumom drugega dne.

Posamezna številka stane 30 vin.

Uredništvo in uprava:

Narodni dom (vhod iz Kopališke ulice)

Telefon št. 242.

Grobokopi.

Deset- in desetletja je živel v našem narodu hrepenenje po lastni, svobodni državi. Težak je bil tuji jarem. Na eni strani avstrijska vlada, ki ni imela nikdar srca za naš narod in ki ga je le takrat poznala, kadar je zahtevala od njega davek v denarju ali v krvi. Na drugi strani sta bila pa Nemec in Italijan, ki sta požljivo segala svoje roke ne le po naši grudi, marveč tudi po naših otrokih. Koliko moči je moral naš narod vporabiti, da je odbijal te tri pritiske od sebe in da ni propadal, marveč se kulturno in gospodarsko bolj razvijal kot marsikateri drugi narod. In če pomislimo, da je uporabil naš narod tudi mnogo, premnogo eneržije v domačem političnem boju, tedaj smemo trditi, da je naš narod zdrav in močan.

In ravno vsled tega je postajalo hrepenenje po lastni državi vedno jasnejše in izrazitejše. Pojavljalo se je v kulturnem in v političnem življenju. Čeprav ga je avstrijska vlada s trdo roko pobijala, ga vendar ni mogla zatreti.

Svetovna vojna je rodila majniško deklaracijo. Ves narod brez razlike strank je tedaj prisegel na to deklaracijo. Ni je bilo vasi na Slovenskem, kjer bi se ne navduševali za Jugoslavijo. Starčki so se pomladili, ženske so posegle v javno življenje ter navduševale od hiše do hiše za naše visoko geslo.

Svetovna vojna je drugače izpadla, kakor je sanjal Viljem. Zmagal ni pruski imperializem, marveč pravica. Nemčija in Avstro-Ogrska sta bili poraženi in sta danes najslabeyši državi na svetu. Ta zmagovita pravica je pričela deliti darove, ki jih je vsak narod zaslužil.

Naše stoletno hrepenenje po lastni, svobodni državi se je udeležilo. Združili smo se Srbi, Hrvati in Slovenci v samostojno kraljestvo. Ko se je to zgodilo, ni bilo pri nas politika pa tudi ne stranke, ki bi se ne bila strinjala s tem dejstvom. Nihče se ni upal nasprotovati, ker je videl, da je ves narod srečen in zadovoljen, da se je vendar enkrat izpolnila njegova želja. Pričelo je mlado državno življenje. Trde so bile prve ure tega mladega življenja. Marsikdo je že klonil glavo, ko je videl, s

kakšnimi žrtvami moramo braniti svoje meje na severu in na jugu. Polagoma se utrjujejo te meje. Danes imamo takorekoč le na Štajerskem zagotovljeno mejo.

Možje, ki stoje na krmilu države, imajo težke skrbi. Njihovo delo ni lahko in ne moremo ga jim zavidati. To delo bo pa le tedaj uspešno, če je bo podpiral tudi ves narod.

Toda pojavila se je med nam ona grda zavist. Gotovi elementi so hoteli priti na površje. Smatrali so sedanji čas za najugodnejši, da pridejo na ministrski ali pa vsaj na poverjeniški stolček. Ti elementi so potem potegnili za seboj druge in naposled cele stranke. Ker pa ne moreta dva sedeti na istem mestu, so pričeli boj proti vladi, proti vladnim odredbam, sploh proti vsem, kar ni zrastle na njihovi njeni.

Eni so zabavljali čez visoke davke ter hujskali kmeta, naj jih ne plačuje, čeprav so dobro vedeli, da ti davki v primeri z normalnimi časi niso previsoki in da država ravno sedaj potrebuje mnogo denarnih sredstev. Drugi so zopet zabavljali čez vojaštvo, čez vsako strožjo odredbo, s katero je

Veliki mogul.

Angleški spisala A. K. Green.

(Dalje).

(21)

V svoji zmedenosti sem vstal, da se poslovim. Toda dama me je menda hotela zadrževati. Pričela je tako živahno govoriti, da sem komaj opazil, kako je ves ta čas slekavala rokavice. Tako se je zgodilo, da sem skoro pozabil na diamant — morda, ker ga je s svojimi gibi zakrivala. To sem še le prav opazil, ko se je kar naenkrat pri oknu obrnila, kamor me je povedla, da mi pokaže igro snežink, in ko mi je s kokešno prošnjo stisnila svoje rokavice v roke, naj jih za njo shranim. Spominjam se še, da sem hotel, ko sem vzel rokavice, še enkrat pogledati diamant, čegar blesk me je popolnoma omamil, toda imela je pahljačo na prsih, tako da nisem videl kamna. En trenotek na to se mi je zdelo, da slišim korake, ter sem odšel iz alkovna. To je bil moj prvi obisk.

Ko je gospod Durand prenehal govoriti, mogoče da se oddahne, mogoče pa, da vidi, kakšen vtisk je napravila njegova izpoved na me, je uporabil nadzornik to priliko, da vpraša, ali mu je gospa Fairbrother med tem časom kedaj pokazala hrbet. Gospod Durand

je potrdil to vprašanje. To se je v resnici zgodilo, ko je stala pri oknu.

»Ali je zadoščal ta čas, da sname lišp ter ga vtakne v rokavice, če je to namerala?«

»Brezdvomno.«

»Toda vi niste opazili, da je to storila?«

»Ne.«

»Tedaj ste vzeli rokavice brez vsakega suma?«

»Gotovo.«

»Ter ste jih vzeli s seboj?«

»K nesreči, da.«

»Ne da bi pomislili, da jih bo mogoče v par minutah zopet hotela imeti?«

»Zdi se mi, da nisem resno mislil na rokavice. Vse moje misli so bile koncentrirane v mojem razočaranju.«

»Ali ste te rokavice obdržali v rokah, ko ste odšli iz alkovna?«

»Ne. V žepu.«

»Tako. In potem ste srečali —«

»Nikogar. Šum, ki sem ga slišal, je moral priti iz hodnika za alkovnom.«

»Ali ni bil nihče na malih stopnicah?«

»Ne. Neki gospod je stal spodaj, poleg stopnic — bil je gospod Grey — neki Anglež — toda obraz je imel obrnjen od mene.

In zdelo se je, kakor da bi stal že par minut v isti poziciji.«

»Ali vas je ta gospod — gospod Grey — videl?«

»Ne morem tega natančno povedati, toda dvomim o tem. Bil je zamišljen. Bili so še drugi ljudje v bližini, toda nikogar nisem poznal.«

»Prav dobro. Zdaj opišite, prosim, svoj drugi obisk, ki ste ga, kakor ste bili rekli, napravili nesrečni dami!«

Nadzornikov glas je bil trd. Nekoliko tesnejše sem se oklenila strica. Gospod Durand me je samo enkrat obupno pogledal in se je potem dvignil, kakor da bi se zavedal, da se zdaj prične najresnejši del boja.

»Pri mojem prehitrem odhodu sem popolnoma pozabil na rokavice«, je rekel. »Toda tedaj sem se spomnil in ta misel me je vznemirjala. Ni mi bilo prijetno, nositi lastnino te dame s seboj. Eno uro poprej sem se zaročil z gospodično Van Arsdale, in zelo sem želel, da bi se kmalu sešel z njo. Rokavice so mi bile nadležne, in tako sem končno sklenil, po kratki brezsmotreni hoji po različnih sobanah, vrniti se ter jih vrniti lastnici. Vrata v obednico so ravnokar odprli. Veža je bila v onem delu, ki je bil blizu alkovna, razmeroma prazna. Na rumenem

hotela vlada vzdržati red in mir v državi. Pričeli so pa tudi oni grdi osebni boji proti vsakomur in če je ta tudi iz zgolj ljubezni do svojega naroda posvetil vse svoje moči delu za bodočnost naše države. V vsakem delavcu, ki je dosegel uspehe in ki mu je bil narod za to hvaležen, so videli konkurenta. V svoji osebni častihlepčnosti so pričeli osebni boj proti takim uspešnim delavcem. To nečedno rovarjenje so pa izrabili zopet drugi elementi, ki že od nekdaj niso bili prijatelji našega naroda in naše svobode. Kakor tatovi so se plazili okoli naših ljudij, od katerih so vedeli, da so nekoliko nezadovoljni, ter jim kazali izjave tega ali onega »odličnega« Slovence. Naše ljudstvo je včasih lahko verno in se da zapeljati, čeprav kmalu spozna svojo zmoto. Včasih pa tudi samo eno nepremišljeno dejanje zadošča, da se podere zgradba, ki so jo leta in leta gradili, posebno pa še, če tudi sosedje sujejo s koli v zgradbo. Zato pravimo, pazimo, kaj delamo, da se ne bomo jutri kesali ter sedeli brez strehe v nevihti in viharju. Kdorkoli le nekoliko stresuje našo državno zgradbo, je grobokop svojega lastnega naroda. Združimo se raje vsi in pomagajmo, da si ustvarimo trdno, močno in veliko državo. Gotovo je, da bo narod plačal tudi vsako delo onemu, ki bo zahteval plačila.

Klerikalna gonja proti zaslužnim narodnjakom.

„Nehvaležnost je plačilo sveta“, to je že stara resnica in kdor se loti dela za javni blagor, mora mirno s tem računati. V živem spominu nam je še tista slavna doba naše deklaracije. Mi vsi smo vedeli, saj nam je to ob vsaki priliki dr. Korošec sam potrdil, da je bil duša vsega takratnega pokreta takratni tajnik Jugoslovanskega kluba dr. Žerjav. Svojo desno roko ga je imenoval dr. Korošec in brez njega

divanu sem zagledal nekega prijatelja z neko damo. Ker sem vedel, da vedno rad človeka podraži, ga ravno zdaj nisem hotel srečati. Pošalil se je, ker sem občudoval damo z diamantom. Zato sem sklenil, da pojdem skozi druga vrata v alkoven, ki ga večina navzočih sploh ni poznala. Bil sem že večkrat gost v tej hiši; vsled tega mi je bil ta vhod zelo natančno znan. Vrata, ki so začasno zakrita z draperijami, vežejo, kakor vam je mogoče znano, ta alkoven s hodnikom, ki vodi k stranski vhodni veži in garderobi v gorenjem nadstropju. Vsled tega je bilo zelo lahko za me, iti po glavnih stopnicah navzgor in po stranskih stopnicah zopet dol. Po malem obokanem hodniku sem moral potem priti k onim drugim vratom. Če bi ne bilo zgoraj odhajajočih ali pozno prihajajočih gostov v veži, tedaj bi srečal pač le enega človeka, slugo pri vhodu. Toda celo ta ni bil ob tem ugodnem času na svojem mestu. In tako sem prišel do zaželenih vrat, ne da bi se mi kaj neljubega pripetilo. Ta vrata so se odpirala na zunaj, namesto na znotraj — kakor sem tudi vedel, ko sem nameraval ta nepričakovani napad.

(Dalje prih.)

ni hodil na shode in ne v Pariz. A danes? Zaradi svojih zmožnosti postal klerikalni gospodi neprijeten in zato so ga hoteli kratkoma politično ubiti. Niti z očesom niso trenili, ko so lopnili z samo njim lastno nesramnostjo po njem, samo da bi se rešili tega moža, ki žrtvuje za dobrobit domovine svoje zdravje. Vedeli smo, da se bodo blamirali, in smo mirno čakali na to njihovo blamažo. Nečuvno je bilo to postopanje. A dalo se je še tolmačiti kot izbruh klerikalne strankarske strasti proti duševnemu vodji nasprotne stranke. To pa, kar so storili včeraj generalu Maistru, osvoboditelju in branitelju našega Maribora in cele severne meje sploh, nam je bilo na prvi mah popolnoma neumljivo. Da klerikalni listi lažejo, to nam dokazuje vsaka druga njihova notica, a ta napad ni bila navadna laž, to je bila lopovščina take vrste, da slovenski jezik res nima pravega imena zanjo.

Danes lahko odkrito govorimo. Vsi tisti, ki so bili člani Narodnega sveta in ki smo s temi člani vsak dan občevali vemo do pičice, da je v tistem usodepolnem trenutku, ko je sklical takratni nemški mestni komandant vse štabne častnike na posvetovanje, kaj naj storijo, da ohranijo disciplino med vojaštvom in oblast nad njim, ki je bilo po veliki večini nemške, vstal Maister ter hladnokrvno izjavil, da prevzame v imenu jugoslovanske države poveljstvo nad mariborsko posadko on. Ta junaški nastop je imel uspeh in rešil celo situacijo. Če bi bil v tistem trenutku nemški polkovnik bolj brihten in bi vedel, da bo stalo prihodnji dan Maistru samo 59 mož na razpolago, bi bil dal lahko takratnega majorja Maistra ustreliti in danes bi delil Maribor usodo Celovca in Koroške in Prekmurje bi bila zgubljena. Ta svoj v pravem pomenu besede smrtonosen revolucionaren korak je naknadno Maister takratnemu Narodnemu svetu javil in dobil še le takrat, ko je bil v resnici komandant mesta, čin generala.

Ta odličen uspeh je bil seveda le zaradi tega mogoč, ker se je situacija na fronti v tistih dneh tako nenadoma spremenila. Zasluga za ta preobrat na fronti pa vendar ne gre Verstovski! In sedaj pa pridejo klerikalci in trdijo:

„Stoji in se ne da nikdar ovreči, da bi Maister nikdar ne izvršil svoje naloge, če bi ne imeli drugi činitelji poguma in bi ne bili v pravem trenutku vzeli oblast v svoje roke in izvršili preobrat.“

Da se je stvar do pičice tako vršila, kakor smo zgoraj poročali, to nam morajo potrditi ne samo vsi člani Narodnega sveta, temveč vsi takratni mariborski Slovenci, ki lahko po navedenih dejstvih in po trditvi klerikalcev sklepajo, kdo »potvarja zgodovino.“

Političen pregled.

Potopljene nemške vojne ladje. LDU. Lyon, 22. julija. Preiskava radi potopitve nemškega ladevja v Scapaflowu je končana. Proti nemškemu admiralu se ne bo sodnijsko postopalo. Ako bodo kako ladjo dvignili, jo bodo razstavili, da se porabijo sestavni deli. Ne nameravajo več, da bi jih zopet porabili kakor vojne ladje, ali da bi jih razdelili med zaveznike. Francija bo morebiti dobila kako odškodnino, vendar o tem še ni določenega nič gotovega.

Pogodba z Avstrijo. LDU. Dunaj, 22. julija. »Wiener Mittagszeitung« piše: Objava mirovne pogodbe je v parlamentarnih krogih napravila uničujoč vtis. Vse stranke so soglasno mnenja, da so določbe mirovne pogodbe neizvedljive. Krščansko-socialni poslanci poudarjajo posebno, da so podrobne odredbe glede finančnih žrtev, ki jih zahtevajo od Nemške Avstrije, posebno glede rešitve valute in vojnega posojila, neizvedljive. Nemškonacionalni poslanci označujejo predvsem teritorialne določbe kot katastrofalne. Nemška Češka, Nemško-Moravsko, Nemško Južno Tirolsko, to so trije trdi udarci. Vrh tega pa naj se vrši glasovanje na Koroškem najprej v bolj slovenskem delu kar bo gotovo škodovalo poznejšemu glasovanju v bolj nemškem delu Koroške. Socialni demo-

krati smatrajo izvedbo mirovne pogodbe v njenem gospodarskem delu za zasužnjeje Nemške Avstrije za prihodnja tri desetletja. To je mir sramote, veliko trši, kakor mir, ki je naložen Nemčiji. Nemška Avstrija bo izgubila svojo samostojnost in postala imperijalistična kolonija entente.

LDU. Dunaj, 22. julija. Jutri ob pol 1. se bodo sestali v Feldkirchu državni kancelar dr. Renner, predsednik Seitz, podkancelar Fink, državni tajnik dr. Bauer, Cergit in Schumpeter, predsednik delavskega sveta dr. Friderik Adler in ministrski svetnik Schwarzwald. V Feldkirchu bo začela konferenca, ki bo trajala do četrtega popoldne. Seja narodne skupščine se bo pečala samo z mirovnimi zadevami. V tej seji bodo sklepali o smernicah, po katerih naj se odgovori na ententne mirovne pogoje.

Nezaupnica vladi v francoski komori. Pariz, 22. julija. Delegacija upravnega odbora generalne komisije dela došla je v petek k Clemenceau radi štrajkovnega vprašanja. Clemenceau jo je v prijateljskem nagovoru ogovoril: »Vaš projekt je politične narave, zato ga moram obsojati. Da bi bil druge narave, bi bil jaz prvi, ki bi se zajedno z vami trudil doseči rešitev, ki bi bila v stanu, da vas zadovolji. Tako pa boste sami uvideli, da mi je težko z vami razpravljati, ko pretite s proglašanjem generalne stavke. Nato mu je odgovoril Jonhauz, da se namerava izvesti delavski štrajk tudi radi splošne draginje in da ima zato tudi karakter gospodarskega protesta. Med tem se je v komori glasovala nezaupnica vladi z 227 proti 213 glasovom radi gospodarske politike. V resoluciji, ki jo je predložil Augagneur, se pribija, da je padla v Belgiji cena živilom na polovico in v Angliji za eno četrtno, dočim v Franciji neprestano raste. Komora je preko te gospodarske politike vlade prešla na dnevni red. Sedaj še ni znano, ali odstopi samo minister prehrane M. Boret ali ves kabinet, ako se izjavi z njim solidaren. Obstoji kombinacija, da minister Boret ne bo odstopil ker ni postavil na razpravo vprašanje zaupnice. Upravni odbor generalne komisije dela je odnehal od proglasitve štrajka v ožigled dejstvu, da se je manifestirala volja da se razmere popravijo. V komuniketu, ki je bil nato izdan, se navede: Ker se je zaslusal glas delavskih razredov in obsodila ekonomska politika vlade, ki se je pod pretnjo nameravane štrajka izjavila pripravljeno, da se požuri vprašanje amnestije in demobilizacije, odneha se od nameravanega demokratskega štrajka dne 21. t. m.

Dnevne novice.

General Maister je danes došel s Koroškega v Maribor. Iskreno pozdravljen!

Občni zbor krajevne organizacije JDS v Mariboru se vrši v petek, 1. avgusta 1919, ob 20. (8) uri v mali dvorani Narodnega doma. Dnevni red: 1. Poročilo o razvoju JDS v Mariboru 2. Strankina politika v parlamentu. 3. Dopolnilne volitve v odbor. 4. Volitev zapnikov za okrožno organizacijo. 5. Slučajnosti. Zadnji občni zbor se je vršil še pred obratom, ko je bilo število odločnih Slovencev v Mariboru še majhno. Danes pa je vse uradništvo slovensko in obrtniki in trgovci smejo tudi prosto dihati in brez nevarnosti priznavati svojo pripadnost k tej ali oni politični stranki. Zlasti danes, ko klerikalci tako besno in krivično napadajo naše najboljše ljudi, je nujna potreba, da se strnemo vsi res demokratično čuteči v trdno vrsto proti klerikalizmu in boljševizmu, ki rujeta v lepi slogi proti obstoju jugoslovanskega kraljestva. Zato vsi na občni zbor!

Zbor zapnikov JDS iz mariborskega okrožja se vrši v nedeljo, 3. avgusta, ob 10. uri predpol dne v veliki dvorani Narodnega doma v Mariboru. Dnevni red: 1. Poročilo o strankini politiki v Narodnem predstavništvu. 2. Valuta, vojna posojila in druga finančna vprašanja. 3. Agrarna reforma. 4. Strankino delovanje v mariborskem okrožju. 5. Sprememba

Prepovedan shod v Berlinu.

Na uen, 23. julija. LDU. (Brezlično.) Za ponedeljek popoldne nameravani veliki shod socialno demokratične stranke v Berlinu pod milim nebom je državni brambni minister Noske, kot vrhovni poveljnik na podlagi obsednega stanja prepovedal, ker dopušča obsedno stanje v splošnem samo zborovanja v zaprtih prostorih. Nato se je že več dni prej opozorilo neodvisno soc. demokratično stranko, ker pa so kljub temu neodvisni prosili za dovoljenje shoda pod milim nebom potom prijave na policiji, je sledila izrecna prepoved. Neodvisno glasilo »Freiheit« ogorčeno protestira proti tej prepovedi in jo označuje kot udarec proti internacionali.

Razne novice.

Kako se je razpršila družina bivšega nemškega cesarja. Prvi sin bivši prestolonaslednik Viljem, ki je star sedaj 37 let, hoče ostati stalno na Nizozemskem. Njegova žena je bila ostala z otroci v Potsdamu. Drugi sin Eitel Friderik živi v svojo vili v Irgenheinu v Nemčiji. Tretji sin Albert je ostal v svoji vili v Seeblicku pri Kijeu. Četrti sin Avgust Viljem živi z družino pri nekem industrijalcu. Peti sin Oskar živi pri tastu grofu Benewitzu v Meklenburgu. Najmlajši sin Joakim živi v Postupimi. Hčer bivšega cesarja, poročena z vojvodo Cumberlandskim, živi v avstrijskem Gmündnu pri svojem tastu. Tako se je razpršila Viljemova družina.

Prekuhani križarski kralji. Za križarsko vojn ni bilo ne časa ne sredstev, da bi se poginuli knezi balzimirali in poslali domov. Hoteli pa so to. Da se izpolnijo njihove želje, da bi kosti strohnele doma, so mrtvece razsekali in kuhali jih v vodi in vinu tako dolgo, dokler ni meso odpadlo od kosti. Kost so potem parfimirali in poslali domov. Ludovika IV., soproga svete Elizabete, so prekuhali in tako prekuhanega spravili v zaboj ter ga natovarili na konja. Kadar so počivali, so postavili zaboj na zemljo, ga pokrili z belimi rjuhama, zapalili sveče, kadili in molili okoli njega.

Narodov brez ognja je bilo nekdanje zelo mnogo. Tako priznavajo Perzijanci, da njih predniki niso ničesar vedeli o ognju. Tudi mnogi izmed starih pisateljev poročajo o narodih, ki še v njih dobi niso imeli o koristi ognja niti pojma, ali pa so ga ravno začeli rabiti. Povestnica poznejših stoletij navaja podobne primere: Prebivalstva marijanskih otokov, odkritih l. 1551, niso nič vedeli za ogenj. Ko je Mansegelka pristal pri enem omenjenih otokov in so mornarji na kopnem zakurili velik zubelj, je nastal med domačim grozen strah. Imeli so ogenj za zver, ki žre les. Domačini filipinskih in kanarskih otokov niso tudi nič vedeli o ognju in v Afriki žive še dandanes majhni narodi, ki jim je ogenj čudna prikazen, »tajna sila«, pred katero beže, kar jih noge neso, če ga le zagledajo.

Pasja pojedina. Grof Morny, polubrat Napoleona III., je bil eden najelegantnejših kavalirjev pariškega dvora. Ravno radi tega ga je poročila grofica Somojlova, znana vsled svojega zanimanja za godbo in za pse. Nekega dne je priredila pasji bal. Glavna točka je bil nastop njenih lastnih šestih psov, imenovanih po kralju Karolu. Vsak povabljeni pes je imel pravico, da pripelje svojega lastnika s seboj. Psi so imeli svečano pojedino; olupšali so jim zabayo s končnim balom onih četveronožcev, ki so bili nalašč za to dresirani. — Naenkrat nastane velika rabuka. Grofica Somojlova zakriči in plane nad velikansko dogo, ki je bila ravnokar zadavila enega njenih krasnih šesterih psov. S tem je bil pasji bal končan.

Pivo je znano od pamtiveka. Vsaj Kitajci ga poznajo že nekaj tisočletij. Egipčani so ga imenovali po mestu Pelosia, ki je stalo blizu današnjega Sueza, pelosijsko pijačo. Tračanje, ki so prebivali blizu Carigrada in prebivalci severne Male Azije so pili pivo. Židje so poznali dve vrsti piva, svetlo — lažje po imenu Zhitoum in temnorjavo — težko, ki so mu rekli

Karin, Aristoteles opisuje pivo in opilost ter njene posledice na čistost duha. Kakor piše Tacit, je bilo pivo starih Germanov pijača. Strabo pripoveduje, da se je mnogo piva popilo v južni Belgiji in na Flanderskem. Piva torej ni iznašel brabantki vojvoda Jan I., ki je znan pod imenom Gambirinus; — ampak njegova zasluga je, da je pivo za njegove vlade postalo bolj popularno.

MALA OZNANILA.

Vino, rizling in črno dalmatinsko od 56 litr. naprej, ter **sadjevec** in **kislo vodo** se razpošilja po najnižji ceni od podjetja **Silva-vrelec, Guštanj.** Kupijo se stari zamaški. 5—2

Galanterijska trgovina

dobro idoča, prima lega, dobro sortirana zaloga blaga, z vso upravo se takoj proda. Ponudbe pod »Ugodna prilika« na upravnishvo lista. 2—2

ČEVLJE

iz dobrega usnja, črne in rumene, za moške in ženske, prodaja po zmerni ceni Viktor Šenk, čevljarški mojster, Maribor, Lenau ulica 12. 3—2

Rudeče maline

za eksport kupuje »BALKAN«, trgovska, špedicijska in komisijska del. dr. Ljubljana, Dunajska c. 33. Prosi se ratančne pismene ponudbe. 8—2

Seno.

Kupim vsako množino sena za SHS voj. oskrbovališče Maribor, ter plačam isto takoj po kakovosti od 22—25 K za 100 kg. 3—1

Edm. Konjedic

veleposestnik in trgovec

Maribor, Koroška cesta 80.

Raznašalci časopisov

Invalidi, dobe lep zaslužek. Zglase naj se v upravnishvu „Mariborskega delavca“.

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

je imela koncem leta 1918 vlog K 80,000.000
in rezervnega zaklada 2,500.000

 Sprejema vloge vsak delavnik.

Za varčevanje ima veljavne lične domače hranilnike.

Hranilnica je pupilarno varna.

Dovoljuje posojila na zemljišča in poslopja proti nizkemu obrestovanju in obligatornemu odplačevanju dolga.

V podpiranje trgovcev in obrtnikov ima ustanovljeno Kreditno društvo.

Dve sobi

meblirani ali nemeblirani, v sredi mesta, pravni za pisarno, iščem. 100 K nagrade tistemu, kateri mi jih do 1. avgusta 1919 pre-skrbi. Ponudbe pod »Pisarna« na upravnishvo »Marib. delavca«

Agitirajte za „Mariborskega Delavca“ in med prijatelji našega tiska za „Tiskovno za-drugo“ v Mariboru.

„Mariborski delavec“

se prodaja v Mariboru v sledečih trgovinah in tobakarnah:

Weixl Vilko, Glavni trg
Glavna trafika, Glavni trg
Ortner Jožef, Schmidov trg 2
Mahalka J., Gosposka ulica
Czadnik L., Stolna ulica
Specijalna trafika, Grajska ulica
Handl Karolina, Tegetthoffova cesta
Pristernik Mar., „ „
Schifko Terezija „ „
Schön, Tegetthoffova cesta
Schifko Marija, Melje
Pichler Ana, „ „
Jurko Marija, Koroška cesta
Lackner J., Vitrinjska ulica
Kos A., Marijna ulica (pri sodniji)
Scheidbach H., Magdalenski trg
Nerath F., Magdalena, Franc Jož. ul.
Kresnik Ana, „ „ „ „
Mafer J., Pobrežje, Brezka cesta 21
Jarc Jožefa, Glavni kolodvor
Leber F., Koroški kolodvor